

Otisky vzpomínek

Snažil se vnořit do verše
Rembaudova Opilého korábu
„Zpil jsem se láskou“
Po těle zimnice
s proklatou sázkou
A opakuje si do nekonečna
její slova
„Nostalgie je mrcha“
Asi má pravdu
Zavírá oči a prchá

Zahřívání duše

Když měsíc
supluje pouliční lampy
nech se unášet
v jeho dokonalém stínu
Nad ránem
když se ztrácí
diváci odchází.
Je konec koncertu
a šrámy lížou kocovinu

Tak trochu

Flámujeme a ne málo
Jako kdysi na koleji
Sedávali jsme do rozednění
a chodili spát s prvním autobusem
Tak trochu připití
Tak trochu od sluníčka
prožívali veselí
Tak trochu náhoda
Tak trochu...
nad námi visí smyčka

Vzpomínky

Utržené knoflíky - ztracené iluze
Do kapes hluboko
niterné bloudění
Na zemi se válí flaušový šál
a věšák je plný
odložených kabátů a snů
které se rozepínají
napospas
šatníku noci

Noci měst

Lampy se usmívají
na liduprázdnou ulici
Zákoutí dýchají tmou
příštích chvil
Vypínače příběhů jiskří
Čeká se na ráno
Probouzí se město
které ve dne
vypadá nanic

Noční návraty

Vzpomínám si
jak na zahradě
studentské koleje
omamně voněly hlohy
Bylo to, jako když
zmatený zloděj
vtrhne do výlohy
prázdné od nicot
Vraceli jsme se nocí
bez zálohy
Za stíny vlastních bot

Retro

Pařížské milenky
Zolů a Verlainů
kajou se za hříchy
alespoň naoko
Mažou tím minulost
závratnou rychlostí
Střízlivost nad ránem
bolí až do kostí!

Žít každou chvílí

Dohnání životem
Je nám už víc
než padesát
Seš zjevením
mezi každodenní
šedí
Dovol mi,
chci ti rozestlat